

AANTREKKELIJK VOETBAL IN AJAX-STADION

Amsterdam – Zwaluwen 5-5

Het Kerstvoetbalmenu was met den traditioneelen voetbalwedstrijd Amsterdam-Zwaluwen van een kwaliteit, die men nauwelijks had kunnen verwachten. Zoo matig als de ontmoetingen van dit jaar over het algemeen zijn, zoo aantrekkelijk was deze kamp, waarnin liefst tien doelpunten werden gemaakt en broederlijk werden gedeeld (5-5).

De Amsterdammers, bij wie Caldenhove en Fanger vervangen waren door Potharst en Van der Veen, stevenden aanvankelijk rechtstreeks op de overwinning af. Binnen weinige minuten bezorgde Daan de Jongh van de Volewijckers hun een voorsprong van 2-0.

Daan de Jongh scoorde driemaal voor het Amsterdamsche elftal.

Teekening Uschi

Langzaam kwamen de Zwaluwen er echter beter in en spoedig bleek het verband in deze ploeg beter te zijn. De voorhoede bestaande uit Blom, Engelsman, Daudey, Lenstra en Mijnders ging steeds beter spelen.

Voortreffelijke combinaties werden opgezet, waarbij Engelsman van Quick een zeer goede rol speelde. Deze Oosterling met zijn fraaie techniek, speelde werkelijk voortreffelijk.

Abe Lenstra, de Heerenveen-matador, moest ditmaal zelfs in zijn schaduw spelen, zonder echter onvoldoende te zijn. Misschien was zijn spel zelfs productiever dan dat van den Nijmegenaar. Lenstra zocht den kortsten weg en opende soms fraai naar Mijnders.

Nadat Engelsman het eerste tegendoelpunt had gemaakt, een van prachtige kwaliteit (2-1), leverde zoo'n voortreffelijke combinatie tusschen Lenstra en den Dordtenaar den gelijkmaker op. De bal werd den Hermes-D.V.S.ér Daudey, die in zijn club linksbinnen speelt en nu de voorhoede leidde, op een blaadje aangeboden (2-2).

Hiermede was de schaal op volkomen verdiende wijze in evenwicht gebracht. Het veldspel was mede door het keurige werk der halfspelers Poulus en Van Buitenen, beide van Hermes-D.V.S., beter geweest dan dat der hoofdstedelingen, ofschoon hun voorhoede soms ook knappe aanvallen opbouwde. Hier stond een jongeman op de linksbinnenplaats, Gerritse uit Uithoorn, die in de 1e klasse der afdeling speelt. Aan zijn spel was dit alleen ten opzichte van het tempo te bespeuren. Overigens deed hij niet onder voor de overigen. Hij was het geweest die De Jongh in staat had gesteld om het

eerste doelpunt te maken, hij was het ook die nu den midvoor van de Volewijckers de gelegenheid bood om de hoofdstad, tegen de verhouding in, andermaal de leiding te geven. Voortreffelijk speelde hij de bal naar binnen en De Jongh maakte geen fout (3-2). In de tweede helft waren de bakens spoedig verzet. Het Bondselftal gaf den toon aan. ERngelsman ging zoo mogelijk nog beter spelen, was overal te vinden waar hij noodig was en Lenstra, nu middenvoor spelende, lag doorlopend op de loer om zijn kans te benutten. Rechtsbuiten Blom sloot zich op voortreffelijke wijze bij de overigen aan, combineerde handig met den listigen Nijmegenaar en zorgde voor uitnemende voorzetten. De druk op de veste van den kundigen doelman van Blauw Wit, Van Raalte, hield aan en het was niet zijn schuld dat Mijnders, die ondanks zijn leeftijd weinig minder was dan de jongere K.Ooms bij de tegenstanders, gelijk kon maken (3-3). Even

later schoot Van Raalte slecht weg en daarvan profiteerde Lenstra terstond (3-4). Hoe fraai was de combinatie tusschen den Heerenveener en Engelsman in een der volgende minuten. Lenstra maakte den bal vrij. Engelsman deed het hem even goed na. Maar een doelpunt leverde dit knappe staaltje niet op. Wel was dit het geval met een "tactische" beweging van dit tweetal. Het leek er op dat de heeren het er niet mee eens waren wie een vrijen schop wegens hands zou nemen. Lenstra liep toe, hij zou er wel over heen stappen en het leer laten liggen voor zijn collega doch zulks geschiedde niet. Voordat iemand het zag, schoot de Fries onhoudbaar in (3-5). Toen ontwikkelde zich van Amsterdamse zijde een strijd die men slechts zelden van een stedenploeg heeft gezien. Het initiatief ging steeds uit van den linkervleugel Gerritse-Ooms en daarvan profiteerde De Ruyter tweemaal (5-5).